

HÉTKÖZNAPI CSALÓDÁSOK

Közönség elleni izgatás...

Edge/HMP

Szerintem sokan féltették a Picsát, bár lehet, hogy nem volt okunk rá. Valahogy az volt érezhető, hogy kicsit leszállóágba kerültek, nem éreztem bennünk – főleg az utolsó lemez kapcsán – azt a dühöt és dacot, ami Magyarország egyik vezető és véleményformáló punkzenekarává tette őket, és Willy haláláról már jobb, ha nem is beszélünk. Minden aggodalmunkra és kételkedésünkre csattanós választ kaptunk a Közönség elleni izgatással.

A Picsától sosem állt távol a politizálás – egy punkzenekarnak szerintem kell, hogy legyen is

ilyesfajta küldetése -, de ezúttal megdöbbentő módon e téren is az objektivitás irányába sikerült megmozdulniuk, leereszkedve abba a perspektívába, ahonnan az átlagember látja a világot és a sorsunkat irányító nagybetűs politikát. Ilyen tartalmi háttérrel tehát tizenöt – a zenéjében a punk kötelezőit hozó – dalt kapunk.

Ha nem hangzana nevetségesnek, talán azt is mondhatnánk, hogy az új lemez nemzedéki és nosztalgikus. Ugyanis semmi mással nem tudom magyarázni, azt, hogy a Szívtipró gimimben a középiskolás emlékek kerülnek felemlegetésre (sokunk szívének kedves tartalommal), vagy a Zircben a városhoz való kötődés bontódik ki, de ugyanezen hullámba sorolható a Pol-beat, vagy a Na meg a Guantanamo... is, zenéjében a hagyományos punk megszólalással operálva, azzal, hogy nem feledkeznek meg a hűséges jó barátokról és zenésztársairól sem, hiszen a Meghalt egy punk Willy emlékére íródott.

Kellemes és pozitív csalódás a Picsa új lemeze (a dualdisc formátumnak köszönhetően magába foglalva a Tankok helyett punkok videófelvétel DVD változatát), töltelékszámok nélkül.

Lehet, hogy egy új PiCsa születésének lehetünk fültanúi?

Anus Goldfinger

2007. júl - aug.

Rockinform